

Skjønsmaal og Veining, indtil man faaer en Bægt, hvor man kan drive Kreaturene ind paa og virkelig veie dem, og derfor er enhver Bevægelse, ad hvilken man virkelig kommer til at veie istedetfor blot at skjønne, et Middel til at komme til en sikker Afgjørelse. Der var igvrigt hos den ærede Rigsbogsmand (Sessen) en Mobsigelse, den nemlig, at han forbeholdt sig at blive staaende paa Skjønsmaalets Gebeet, for at kunne tillempe efter Omstændighederne; men da han efter Fastsettelsen af Reglerne for Indkomstskatten stod ligeoverfor en Tillem্পning, saa kastede han den bort, det vil sige, han vilde om muligt forhindre Indkomstskatten fra at blive indført paa en hensigtsmæssig Maade, for derved at kunne hjælpe det ærede Medlem her bagved (Klein) — jeg tror ikke, at han for Dieblisset er tilstede — til end yderligere at faae Bekræftelse paa, hvad han sagde, at Indtægtskatten vilde blive forhadet. Dengang han sagde dette, faldt det mig ind, at jeg var paa Veie til at lykønske ham; thi jeg har lagt Mærke til, at alle de, der blive Modstandere af Indtægtskatten, have saadanne Indtægter, at, saasnart jeg hører en Mand ivre stærkt imod Indtægtskatten, saa gratulerer jeg ham. Jeg kom engang i en By paa Landet, hvor man for første Gang indførte Beskatning efter Formue og Leilighed, og derved ramte man den eneste Mand der i Byen, som eiede en virkelig Formue, nogenlunde passende; han klagede og lod sig første Gang udpante for Skatten. Jeg sagde til ham: „det ligger deri, at Du er saa rig, at Du kunde skatte noget mere, saa Du kan ikke engang finde Dig i at skatte dette“. Mere skal jeg ikke sige om Indtægtskatten. Hvad Classeskatten angaaer, tror jeg, at selv det i mange Henseender vist meget Rigtige, som den ærede sidste Taler ytrede, dog ikke i det Hele er rigtigt. Det er efter min Overhøining aldeles urigtigt nu at komme til at betragte Classeskatten, eller hvilket Navn man ellers vil give den, som en Skat, der hviler paa noget fast Grundlag, nemlig Næringen. Dengang Næringen enten tilhørte enkelte Laug eller tilhørte, hvad den ogsaa har gjort, enkelte Personer saaledes, at den var Gjenstand for Handel — der var kun et vist Antal indfrænsede Næringere — da maatte den, der vilde have

en Næring, tilkjøbe sig den, som man tilkjøber sig en Eiendom, og dengang kunde der siges at hvile en fast Skat paa Næringen, idet nemlig den, der kjøbte en Næring, ligesom den, der kjøbte et Hus, spurgte: hvilke Skatter hviler der paa den Næring, thi saa meget mindre maa Du forholdsvis give for at komme ind i den; men altsom Næringen er bleven mere frigjort, hører selve Næringskatten op at være fornuftig, ja, den hører op at være i Mindste Maade taalelig, naar man ikke gjør den til en Minimumsskat, nemlig bestemmer den efter det Allermindste, som nogen Mand, der driver Næring, kan bide; men saa bliver Skatten derved ufornuftig, thi den skaffer en stor Uleilighed for den ringe Indtægt, man faaer. Man har derfor ogsaa forladt hele Næringskattestyret og er gaaet over til en Indtægtskat, som man har opkrævet under Navn af Næringskat, og man har indenfor de samme Gaandringer sat meget afvigende Bestemmelser for den Beskatning, man paalagde disse. Indenfor Grosfererclassen tror jeg man vil finde, at de høiest Beskattede have betalt 500 Portioner Næringskat, og der findes ogsaa Grosferere i Kjøbenhavn, som ikke betale 200 Portioner; der er altsaa en overordentlig stor Forskjel tilstede, og hvorfor er man kommet til at sætte den Eine kun i 200, medens man har sat den Anden i 500 Portioner? Fordi man har forubsat, at den Eine havde en langt større Indtægt af sin Næring end den Anden. Det er altsaa Indtægtskatten, som man har døbt med Navnet Næringskat, og som man har forhindret fra at blive en virkelig forstandig Indtægtskat, fordi man vilde blive ved at kalde den Næringskat. Derved forekommer det mig ogsaa, at den væsentligste Indvending, som her er gjort imod Afstæffelsen af Classeskatten, falder bort. Den væsentligste Indvending imod Classeskattens Afstæffelse er upaatvilelig den, at Classeskatten for Dieblisset giver en vis bestemt, ikke ringe Indtægt, jeg tror 55,000 Rd.; naar vi fradrage dette Beløb i Indtægtskattens hele Beløb, bliver denne Skat saa meget mindre, og derved kommer den fra Begyndelsen af til at berøre Indtægterne mindre, og skaber mindre Utilfredshed; dette Sidste har ikke meget at bethede, thi det er Berprin-